This article has been scanned by iThenticat No plagiarism detected

Volume 3, Issue 6, December 2021
p. 458-466

A COMPILATION/EVALUATION ON NICKNAMES USED IN HATAY-KUMLU DISTRICT

<http://dx.doi.org/10.47832/2757-5403.6-3.34>

Ahmet ŞAFAK¹

Abstract:

In this study, nicknames, which are an important symbol in recognizing and distinguishing people living together more easily, are discussed in the example of Hatay-Kumlu. While giving a nickname, features such as physical characteristics, state and movements, behaviors, social status, economic situation, occupation, character, ethnic origin play a role. As a result, with this study, it is aimed to reveal the nicknames, which have an important function in preserving the culture in question and transferring it to future generations, in the example of Kumlu district of Hatay.

Key words: Hatay-Kumlu Nicknames, Nicknames in Turkish, Nicknames, The Place of Nicknames in Turkish Language, Compilation.

Received :
20/10/2021

Accepted:
10/11/2021

Published:
01/12/2021

¹ Dr., Turkey , ahmedsafak@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-0088-3010>

HATAY-KUMLU İLÇESİNDE KULLANILAN LAKAPLAR ÜZERİNE BİR DERLEME/DEĞERLENDİRME

Ahmet ŞAFAK

Öz

Bu çalışmada, bir arada yaşayan insanları daha kolay tanımak ve birbirinden ayırt etmede önemli bir simge olan lakaplar, Hatay-Kumlu örneğinde ele alınmıştır. Lakap verilirken fiziksel özellikler, hal ve hareketler, davranışlar, sosyal statü, ekonomik durum, meslek, karakter, etnik kökeni gibi özellikleri rol oynar. Sonuç olarak, bu çalışma ile söz konusu kültürün korunması ve gelecek kuşaklara aktarımında önemli bir işleve sahip olan lakapların Hatay'ın Kumlu ilçesi örneğinde ortaya konulması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hatay-Kumlu Lakapları, Türkçe'de Lakaplar, Takma Ad, Lakapların Türk Dilindeki Yeri, Derleme.

1-Giriş

Her toplumun toplum yapısı, gelenek görenek ve anlayışına uygun birçok uygulamaları mevcuttur. Ad verme geleneği de bu uygulamaların başında gelir. Tabiatındaki her maddenin bir isminin olduğu gibi her bireyin de kendine ailesi tarafından konulmuş olan bir adı vardır. Bireylerin tanınması, birbirlerinden ayırt edilmesi, başka kişilerle karıştırılmaması için aileler çocuklarına farklı farklı isimler verirler. Verilen bu isimler o kişi tarafından ömrü boyunca kendisine hitap edilmesi için kullanılan kelimelerdir. İnsanlık tarihinde ilk verilen adlar ve ad verme şekilleri birbirlerine benzer olmakla beraber sonraki dönemlerde toplumların kültürleri farklılaşmaya başlayınca ad verme gelenekleri de toplumdan topluma farklılık gösterir hale gelmiştir. Bir kimseye, bir aileye kendi adından ayrı olarak sonradan takılan, o kimsenin veya o ailenin bir özelliğinden kaynaklanan ad (www.tdk.gov.tr, erişim tarihi: 20.12.2020). Bir kimseye asıl adından ayrı olarak sonradan takılan ikinci ad; şeref pâyesi; halife ve sultanların hâkimiyet alâmeti. (www.islamansiklopedisi.org.tr, erişim tarihi: 20.12.2020).

Kültürün önemli unsurlarından olan dil, bir yandan toplumun hakikatlerini yansıtırken, diğer yandan kültürün yeniden meydana gelmesini ve devamını sağlar (Türk, 2019: 320). Dil, bir toplumun düşünce yapısını gösteren, milleti millet yapan, insan ile toplum arasındaki bağı sağlayan en güçlü kültür ögesidir (Türk, 2017: 786). Türk kültürünün tarihi sürecinde çocuğa verilen adın, onun kaderini de belirleyeceği inancıyla çok önemsenmiş ve ad seçilirken büyük bir itina gösterilmiştir. Akrabalık ile ilgili sözcükler dilin temel söz varlığı içerisinde yer alır. Türk kültürünü yansıtan önemli eserlerden Dîvânü Lügâti't-Türk'te Kâşgarlı Mahmut, Türk aile yapısını yansıtan akrabalık adlarından bahsetmiştir. (Koç, 2020: 267). Türkler yaşadıkları dönemin özellikleri ve yaşayış şekillerine göre çocuklarına dönem dönem değişik adlar vermişlerdir. Bu da o dönemin sosyal, siyasi ve aynı zamanda ekonomik yapısıyla da ilgili olmuştur (Türktaş, 2019: 36). Türk destanlarında kahramanın doğumundan sonra ona adının verilmesine artık sıra gelmiştir. Çocuğa adının verilmesi, çocuğun korunması, sosyal hayatta başarılı olabilmesi için ad koyma motifi alınan tedbirlerden biriydi. Ad, kişinin karakterinin oluşumunda önemli bir yere sahip olduğu inancından dolayı çocuğa gelişigüzel ad konuluyordu; toplumdaki yerini ve başarısını etkileyecek bir ad vermeye dikkat edilirdi (Şafak, 2017: 261). Yaşamla edebiyat arasındaki yapıya eşdeğer olarak, çağın yaşayışını, felsefesini, dünya görüşünü ve zevkini takip eder (Türk, 2021: 137).

2. Lakaplar

Lakaplar kişileri kendi isminden farklı olarak tanıtan sonradan konan isimlerdir. Bu lakaplar genellikle o kişinin belirgin bir özelliğinden (görünüş, konuşma şekli, davranış, fiziksel özellik vb.) dolayı konmuş isimlerdir. Kişilere takılmış olan lakaplar dışında ailelere ve topluluklara da genel olarak lakaplar verilmiştir. Bunlar genellikle soy veya ailenin bir büyüğünün (anne-baba) adı olan isimleri lakap olarak kullanmışlar ya da ırk, aşiret ya da mensup olduğu toplumun ismini kullanarak bir lakap oluşturulmuş isimlerdir. Ayrıca bir arada yaşayan insanları daha kolay tanımada ve birbirinden ayırt etmede önemli bir simge olan lakapların kişi adlarıyla birlikte yaygın olarak kullanıldığı tespit edilmiştir

Lakap ve unvanlar Türk kültüründe oldukça önemli bir yere sahiptir. Günümüzde dahi birçok kişi lâkapları ile anılmaktadır. Lâkaplar kişinin fizikî, ruhsal, sosyolojik, soy-sop, mesleki olarak, çeşitli karakteristik özelliklerinden hareketle toplumdaki yerini ayırt etmeyi kolaylaştıran bir unsurdur. Lakap kullanımı, resmî kayıt sisteminden önceki dönemlerde kişilerin tanınmasına yönelik önemli bir fonksiyonu da üstlenmiştir. Lâkap ve unvanları ele alırken, ait olduğu zaman dilimi ve bu zaman diliminin sosyal bağlamı da mutlaka göz önünde tutulmalıdır (Güllüdağ-Baş, 2019: 73).

Unvan ise, bir kimsenin memuriyet rütbesini ve görevini belirten söz yani lakaptır (Özaydın, 2012: 163). Kişilere atfedilen unvanlar ulusların yaşam biçimlerini yansıtır. Bir sosyal yapı içerisinde icra edilen unvan ve bu unvanlara verilen öneme bakılarak o toplumun kültürel değerleri hakkında düşünce sahibi olunabilir

Bir kimsenin derecesini, rütbesini belirleyen söz yani lakaplardır. Kişilere atfedilen lakaplar kişilerin sosyal statülerine bakılarak adlandırmaya gidilir. Haliyle unvan veya lakaplara bakılarak o toplumun kültürel değerlerine hakkında fikir sahibi olunabilir (Türk, 2020: 263)

Lakaplar yazılı ve sözlü kültürde kullanılarak günümüze kadar farklı şekil ve işlevlerde gelmiştir. Lakapların çok eski dönemlerden beri kullanıldığı tarihî kaynaklardan hareketle öğrenilmektedir (Bulukgiray, 2021: 64). 21 Haziran 1934 tarihinde Medeni Kanun'un ve Dil İnkılabının parçası olarak kabul gören Soyadı Kanunu'na değin Türkiye'de kişiler, baba soyadı yahut da lakaplarla tanınmakta idi. Devlet düzeni yanında, toplumdaki her bir birey, kendi kişiliği ve yaptığı işten dolayı tanınmayı kolaylaştırıcı isimler ve zamanla lâkaplar almaya başlamıştır (Akçam, 2015: 192). Osmanlı İmparatorluğu'nun çatısı altındaki halk, vatandaş değil, tebaa statüsünde olduğu için çağdaş düzeydeki bireysel hak ve özgürlükler oldukça geç olgunlaşmıştır. Bu maksatla atılan adımlar arasında yer alan Soyadı Kanunu ile insanları birbirinden ayırt etme, lakaplarla değil soyadları ile sağlanacaktır. Günümüzde halk nezdinde de yaygınlık oranı gittikçe azalmış olan lakapların toplumsal boyutunun aksine özellikle Anadolu'nun küçük yerleşim birimlerinde ve insan ilişkilerinin daha yoğun ve sıkı olduğu mahallelerde kişilerin bireysel özelliklerine bağlı olan kişisel boyutu yaygın bir şekilde devam etmektedir (Parlak Kalkan, 2020: 201).

Lakaplar konusu için bilenen kalemlerin anlattıklarını ve verdikleri tarifleri şu lakap tanımı üzerinde özetlemek mümkündür: Asıl Ad'a sonradan eklenen ve kişinin her hangi bir özelliğinden dolayı verilen isimdir (Boyraz, 1988: 109). Lakap takma insanoğlunun yaratılışıyla birlikte ortaya çıkan bir süreçtir. Lakap önceleri "nebez" kelimesinin anlamını karşılayacak şekilde kullanılır. Nebez, "bir kimseye gizli kalmasını istediği bir ayıbyla hitap etmek" anlamına gelir (Sevinç, 2019: 312). Lakaplar konusundaki bir diğer husus ise sülaleye verilen adlandırmaların lakap olarak kabul edilip edilmemesidir. Bu konuda da kriterimiz yine kaynak şahısların bilgileri, sahada nasıl kullanıldığı ve lakap işlevini taşıyıp taşımadığı gibi hususlardır. Sülale lakaplarının büyük bir kısmı ailedeki bir kişinin lakabından ya da adından hareketle ortaya çıkmıştır (Athı, 2017: 104).

Lakapların yapısı dikkate alındığında, bir kısmının bir kişinin adından bağımsız olarak başka bir isim verilmesi veya mevcut isme ek veya kelime ilavesi yapılarak kullanılması

şeklinde iki kullanım görülmektedir. Kişinin ismine ek veya ikinci bir kelime ilave ederek lakap takma veya kullanım da iki farklı şekilde oluşmaktadır. Birincisi, kişinin özgün ismine can, bek gibi unvanlar ve varyantları ile sevgi, şefkat, acıma gibi duyguları ifade eden küçültme ekleri eklemek suretiyle oluşurken, ikincisinde özgün ismin ilk hecesi alınarak veya ismin son hecesi veya hecedeki bazı sesler atılarak kelime ilave edilmekte veya ek getirilmektedir. Elbette bu yapıların bir kısmı ismin özgün şeklini oluştururken bir kısmı sadece kullanımda ortaya çıkan şekillerdir (Koraş- Shaikenova, 2021: 223).

Kumlu İlçesi

Kumlu ilçesi Hatay il merkezine 40 kilometre mesafede Amik Ovası'nın ortasında düzlük bir arazi üzerine kurulmuştur. Kuzeyinde Kırıkhan ilçesi, batısında Antakya, güneyinde Reyhanlı ilçesiyle çevrilmiş olup, doğusunda 22 kilometrelik Suriye hududu olan bir sınır ilçesidir. Denizden ortalama yüksekliği 95 metre olan Kumlu, iklim olarak Akdeniz iklimi özelliğini taşımaktadır. İlçenin yüzölçümü 223 kilometrekaredir. Amik ovasının merkezinde bulunan Kumlu ilçesi 1945 yılından önce Amik Gölü'nün istilasından dolayı çeşitli sazlıklara kaplı bataklık bir yer iken, 1945 yılında iskan yeri olarak tahsis edilmesinden sonra Killik köyü olarak yerleşim yeri olmuştur. Daha sonra çevrenin büyük köylerinde yaşayan topraksız vatandaşlar gelip bu yere yerleşmişlerdir (Şafak, 2021: 229).

Yöntem

Bu çalışma, betimsel bir araştırma olup 2020 yılında muhtelif zamanlarında Hatay ilinin Kumlu ilçe 3 mahallesinde özellikle yerli halkın yaşadığı Cumhuriyet, Fevzi Çakmak, Gökçeoğlu mahallelerinden ikamet eden 21 kaynak kişi aracılığıyla kullanımda olan ya da daha önce kullanılmış olup sonrasında çocuklarına sirayet eden lakaplar derlenmiş olup, belirli anlam ve özelliklere göre sınıflandırılmıştır.

Yaptığı işten ya da meslekten dolayı verilmiş olan lakaplar

Ahmet Usta	Garajcı Mustafa	Lastikçi İbo
Bastacı Yaşar	Günnükçü	Mezarcı Mahmut
Bekçi Tahir Teter	Hallak (Arapçada berber anlamına gelir)	Muhtar Murat
Cücükçü (Faizci) Yaşar	Hamit Çavuş	Müezzin
Çoban Mağmo	İnneci (Sağlıkçı) İsmail	Nahirci Hasan
Demirci Hüseyin	Kasap Hasan	Nohutçu Ado
Dükkenci (Bakkal)	Kaymakçı (Dondurmacı)	Postacı Kemal
Hüseyin	Apo	Sucu Mammatt
Fırıncı Mehmet	Kaynakçı Kemal	Tavukçu Hüseyin
Foto Hasan	Kuyucu Halil	Terzi Hasan
Ganevüzcü Zekeriya		

Fiziksel özellik, eksiklik ya da görünüşündeki farklılıklardan dolayı verilmiş lakaplar

Ahras(Sağır-Dilsiz kimse)	Çapar Hilel	Gözügöv Mammatt
Ayı Mahmut	Çilo	Guttuk (Kısa) Bostan
Bedir Culluk	Çolak Bekir	Köse Hasan
Beton Fatma	Dev Ali	Jilet Mecit
Bıyıklı Süleyman	Dişi büyük Ali	Kara Duran
Boynu Eğri	Fodul (Kısa, çelimsiz)	Kekeç (Kekeme) Rifat
Boynu Kırmızı Mustafa	Gemik Nuri	Kel Vahit
Bozo Hüseyin	Götü Büyük Merem	Kemçik
Ceketsiz Fevzi Kartaca	Gözlüklü Abdurrahman	Kerrik Kulaklı

Kıllı Hasan	Lopçu (Şişko-Çok Yiyen)	Şaşı Halit
Kırmızı Hasan	Memet	Tit Ali
Kıze Kemal	Mucuk Enver	Titrek Ötmen
Kirli Abit	Öküz Ali	Topal Diyep
Kirpi Hikmet	Ötürekli Ötmen	Toppuğu Büyük İsa
Kurbağa Hasan	Sefil Ali	Uzun Arif
Kuru Bostan	Sıçan Yılmaz	Zıba (İri-büyük) Halil
Küflu Mehmet	Sidikli Halil	
Kör Reşit	Su İti Mehmet	

Karakter ya da farklı bir özelliğinden dolayı verişmiş olan lakaplar

Akkır	Hintik Murat	Şeker Memet
Ali Celep	Kırt	Telli Zeynep
Cırt İbo	Kıze Kemal	Zehir
Cins Mehmet	Mırrık	Zombo Murat
Çamır Abdurrahman	Oğraklı Ahmet	
Çeddep (Arapçada	Osurakçı İlhan	
Yalancı anlamında)		
Deli Mehamet		
Gevur Ali		
Hasan Rei (Rai Arapça		
Çoban demek)		

Soy, sülale, aile gibi aidiyet bildiren lakaplar

Abbutlar	Camuzcular	Metcolar
Amiriyeler	Cirebisler	Sattuflar
Temmlar	Çellolar	Simolar
Anişeler	Doneler	Temmlar
Apeler	Gessumlar	Yağlılar
Binasitler	Giredolar	Yedi Deliler
Belleşeler	Hamidolar	Zeynebeller
Beşirler	Hamişler	Zoriler
Boyrarlar/Poyrazlar	İliller	

Anne ve baba ismi eklenerek verilmiş lakaplar

Abit Haco	Ali Gülo	Mehamet Topo
Abit İsa	Azzet Ali Cumo	Memet Aşo
Ahmet Billo	Cemil Keno	Mıstık Hamo
Ahmet Cennet	Cemil Kermo	Ötmen Allüs
Ahmet Emo	Halil Beşir	Reşo Duman
Ahmet Eşeli	Halil Sahabe	Süleyman Mağmik
Ahmet Heyro	Hüseyin Duran	Süleyman Suphi
Ahmet Meçço	İsmet Temmo	Ubeyt Leylo
Ahmet Zeynebe	Kamil Zahra	
Ali Allo	Mehamet Fattume	

Soy, sülale, aile gibi aidiyet bildiren lakaplar

Çerkez Hoca	Kürt Reşit	Arap Ali
Köylü	Aptal Cengiz	

Gelmiş olduğu yerden (Köy, Kasaba, İlçe, İl, vb.) dolayı verilmiş lakaplar

Ardahan Cuma	İdo Garbi	Ötmen Killik
Elbistanlı Hacı	Koreli Seydi	Şarklı Beşir
Guserli Hüseyin	Merdinli	Urfalı Abit
Haccı Allo	Muhummet Havas	

Tek isim olarak verilmiş lakaplar

Abat (Mustafa)	Gille Nuri	Merçe
Abiler (İkizler)	Gınno	Mıçce
Acem	Gınno Ahmet	Mıçcırık
Adik	Giç Hüseyin	Mirdik
Alloke	Girnak Hasan	Momber Mehmet
Alloş	Gorbi Memet	Muho
Ammo	Gözo Cuma	Muşo
Azzik	Haddura	Mülo
Babule Derviş	Hafız	Nebo
Baho İbrahim	Hamede	Nono
Barho	Hamit Tavuk	Omo
Bayo	Hammüt	Pat Yusuf
Bebe Huseyin	Hammüt gazale	Patraş Hasan
Becek Hasan	Hamo Cepker	Pıhpıh
Beğbeğ İbrahim	Hanif Şaşo	Reşido
Beğbo	Hasan Dürzi	Rişko
Bey	Hasan Mede	Saddam Bülent
Bezzet	Haske	Samuray Ahmet
Bışk Derviş	Hasse	Sattuf
Borane	Hayder Horo	Sekiz
Ceco	Hazzum	Selho
Cuma Öne	Heşşo	Sıçtım Necdet
Cumuk Mehmet	Hezere Mehmet	Sırım Mustafa
Çaho	Histo	Somun
Çiko	Hışto	Sümer
Çomo	Hirido	Şakkulo
Darı Faruk	Hurma	Şamrel
Debbur Garip	Hümpo	Şemso
Dido Ahmet	Hürçik	Şıhlı
Dilo	Hüsencik	Takke Ahmet
Dübeş Hüseyin	İto Turan	Tatvan
Dübüs Hüseyin	Kartal Yusuf	Tavuk
Ede	Keho	Tencirli
Edom	Keko	Teymen
Emzik Ahmet Kırar	Kepik	Tıraş Mehmet
Epço	Kerno Celal	Tırre Uğur
Garrut	Kertrez Ekrem	Tıyba
Geber	Kezo	Tivis Memet
Geşgüş	Maya	Uççoz Mustafa
Gılay	Meme	Ufo

Umme
Ülök

Vebstır Cengiz
Vit Hüseyin

Yeyeler

Arapçadan geçen abu (babası) anlamında kullanılan lakaplar

Abu Hamit
Abu Tiz

Adı, Soyadı ya da unvanı kısaltılarak yapılmış olan lakaplar
Ahmet Kadi

Tanınmış bir şahsa benzetilerek takılmış lakaplar

Lusi
Maharyos

Maykıl Hüseyin
Megi

Bir isimden sonra gelen lakaplar

Abdo Karto
Abit Aşkar
Ahmedelahmet
Ahmet Zore
Ali Değes
Ali Giret
Ali Karpit
Ali Kıyyık
Ali Major
Ali Patata
Ali Tillik
Arbık Hasan
Arif Cinni
Aziz Beble
Aziz Horo
Fatma Han'e
Hüseyin Kuruş
İbiş Hükko
İsmet Kavvara
Kemel Beçiro
Kimyasal Mahmut
Mehamet Hayyeve
Menan Nikkil
Şihal More
Ömer Keltum
Reşit

Külle

Sonuç

Yapılan çalışmada “Yaptığı işten ya da meslekten dolayı verilmiş olan lakaplar 32, Fiziksel özellik, eksiklik ya da görünüşündeki farklılıklardan dolayı verilmiş lakaplar 52, Karakter ya da farklı bir özelliğinden dolayı verilmiş olan lakaplar 21, Soy, sülale, aile gibi aidiyet bildiren lakaplar 26, Anne ve baba ismi eklenerek verilmiş lakaplar 28, Soy, sülale, aile gibi aidiyet bildiren lakaplar 7, Gelmiş olduğu yerden (Köy, Kasaba, İlçe, İl, vb.) dolayı verilmiş lakaplar 11, Tek isim olarak verilmiş lakaplar 128, Arapçadan geçen abu (babası) anlamında kullanılan lakaplar 2, Adı, Soyadı ya da ünvanı kısaltılarak yapılmış olan lakaplar 1, Tanınmış bir şahsa benzetilerek takılmış lakaplar 4, Bir isimden sonra gelen lakaplar 26” toplamda lakaplarla ilgili 338 sözcük tespit edilmiştir. Kumlu ilçesi ve mahallelerinde derlediğimiz lakaplarla ilgili yaptığımız araştırmanın sonucunda, her ne kadar insanların resmi olarak adı soyadı olsa da içinde bulunduğu toplumun verdiği adın daha geçerli olduğu, daha net çağrışım yapma özelliğine sahip olduğu görülmüştür. Dikkati çeken bir durum da bir kişinin aldığı lakap sadece o kişiye ait olmamakta, çocuğuna, eşine, torununa da küçük ilavelerle lakap olmaktadır.

Kaynakça

- Akçam, Z. (2015). XIX. Yüzyıl Kıbrıs Şer'îye Sicillerinde Lâkap Ve Ünvanlar. *Türkbilig*, 29. S. 191-208.
- Atlı, S. (2017). Manisa'nın Demirci İlçesindeki Lakaplar Üzerine Bir İnceleme. *CÜ Sosyal Bilimler Dergisi*. Cilt: 41. Sayı: 1. S. 101-137.
- Boyras, Ş. (1988). Lakaplar Konusunda Bazı Dikkatler ve Bir Yöre Örneği. *Türklük Bilimi Araştırmaları*. VII. Sayı. s. 107- 138.
- Bulukgiray, İ. (2021). Bingöl Zaza Köylerinden Emtağ'da Kullanılan Lakaplar Üzerine Bir İnceleme. *Bingöl Araştırmaları Dergisi*. S. 61-95.
- Güllüdağ, N., Baş, H. (2019). 1452 Numaralı İzmit Şeriye Sicilinde Yer Alan Ünvan Ve Lakaplar Üzerine Bir İnceleme. *Anasay Dergisi*. Yıl:3 Sayı:7. Sayfa: 73-104.
- Koç, F. Hacı Bektâş-ı Velî'nin Eserlerinde Geçen Akrabalık Adları, *Akademik Dil ve Edebiyat Dergisi*. 4(2), S. 265-280.
- Koraş, H. ve Shaikanova, G. (2021). Ey, Dünya Ey Romanında Kazaklardaki Lakap Takma, İsim Verme Üzerine Bir İnceleme. *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*. Volume: 51, S.220-233.
- Öztürk, J. (2016). Antakya Köylerinden Lakaplar. *Hatay Tarihi Ve Kültürü Üzerine Araştırmalar-I*. Mustafa Kemal Üniversitesi. Yayın No.59. S. 260-281.
- Parlak Kalkan, G. (2020). Dil bilimsel açıdan lakaplar: Kilis yöresi örneği. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*. S. 199-223.
- Sevinç, F. (2019). Tezkirelerde Şair Tanıtımlarında Kullanılan Lakaplara Dair. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. Sayı / No. 19. S. 309-342.
- Şafak, A. (2017). Kan-Kapçıkay Destanını Diğer Destanlardan Ayıran Özellikler. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Yıl: 5, Sayı: 41, S. 255-268
- Şafak, A. (2021). Hatay-Kumlu İlçesinde Ağzında Kullanılan Kelimelerin Derlenmesi. *Rimak International Journal of Humanities and Social Sciences*. Volume:3, Issue:7 P:226-236.
- Türk, O. (2017). Türkçe Öğretmenlerinin Konuşma İlgileri Ve Sınıf İçinde Kullandıkları Konuşma Dili Üzerine Bir Araştırma. *Turkish studies*, 12(6), 783-798.
- Türk, O. (2020). Kültürel Miras Olarak Hayvanların Atasözlerimize Kattıkları Anlam Üzerine Bir Değerlendirme. *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, 11 (44), (320-334).
- Türk, O. (2020). Orhon Yazıtlarında Kişi Adı ve Ünvan Üzerine. *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, 48, p. (261-273)ISSN: 1308-6200 DOI Number: <https://doi.org/10.17498/kdeniz.804780>.

- Türk, O. (2021). Hamzaname'nin 72. Cildinde Yer Alan Arkaik Kelimeler. HİKMET-Akademik Edebiyat Dergisi [Journal of Academic Literature], 7/15, s. 135-148.
- Türktaş, M., M. (2019). Türklerde Ad Verme İle İlgili Bazı Tespitler. TÜRK Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi. Yıl: 7, Sayı:17, Sayfa: 34-44.
- www.islamansiklopedisi.org.tr, erişim tarihi: 20.12.2020
- www.tdk.gov.tr, erişim tarihi: 20.12.2020

KAYNAK KİŞİLER

İbrahim Geçen
Ahmet Kurumuş
Mustafa Geçen
Hakan Kurumuş
Ahmet Çarpar
Bülent Aydın
Mustafa Yayan
Abit Gezgin
Ergin Seçmen
Bülent Sabır
İsmet Şafak
Oktay Özdemir
Hilmi Seçmen
Bostan Yayla
Atilli Atasoy
Bilal Er
Ahmet Kırar
Derviş Acar
Ali Yıldır
Cengiz Karalar
Fehmi Rüşvanlı